

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Det er med glæde, man anbefaler det foreliggende lovforslag, når man har set de uhyre fremskridt, der er sket i bekæmpelsen af de to farlige kvægsygdomme tuberkulosen og den smitsomme kalvekastning i de 20 år, dette arbejde har været organiseret. Det er lykkedes ikke alene at få visse landsdele så godt som helt rensat, men også at få gjort landmændene meget stærkt interesserede i dette arbejde, hvad de ikke var til at begynde med. Når dette er lykkedes, skyldes det naturligvis ikke lovgivningen alene; jeg tror, at i første række vore praktiserende dyrlæger rundt omkring i landet har gjort en meget stor indsats, og vi skylder dem megen tak for deres store arbejde på dette område. De har nemlig ikke alene kæmpet mod sygdommen, men også mod landmændenes pessimistiske indstilling — det sidste har måske ikke i alle tilfælde været det letteste.

Vi er nået så langt nu, at de beløb, der stilles til rådighed, kan nedsættes, og jeg vil tro, at vi i løbet af de kommende fire år, som lovforslaget omfatter, vil være nået til vejs ende, således at vi kan tone rent flag, hvad disse sygdomme angår. Den betydning, dette vil have rent økonomisk for den enkelte landmand, for vort renommé som eksportland og ikke mindst for folkesundheden, lader sig simpelthen ikke overvurdere.

Det er mig derfor en glæde på mit partis vegne at kunne anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

Karlskov Jensen: Når den højtærede landbrugsminister gennem nærværende lovforslag anmoder om fortsat støtte til arbejdet med den endelige udryddelse af den smitsomme kalvekastning og kvægtuberkulosen, vil han kunne regne med udbredt velvilje overfor sit forslag. Der er jo her i høj grad tale om anvendelse af princippet hjælp til selvhjælp, idet landbruget gennem de eksportafgifter, som landbrugsministeren får bemyndigelse til at opkræve, yder en meget væsentlig del, langt over halvdelen, af det beløb, der skal kunne anvendes til dette formål. Der er, som det blev nævnt af den foregående ærede taler, fra dyrlægeside gjort et stort arbejde for udryddelsen

af disse to meget tabgivende sygdomme. Jeg synes imidlertid ikke, det var rigtigt, når det blev sagt, at veterinærerne ikke alene har haft sygdommene at kæmpe imod, men også har måttet kæmpe mod landmændenes pessimisme med hensyn til mulighederne for den endelige udryddelse. Det er min opfattelse, at hvis ikke landbruget omtrent enigt var gået ind i en stærk og aktiv bekæmpelse af disse to sygdomme i de enkelte bedrifter, havde vi aldrig stået på det stade, vi står på i dag, hvor vi kan se enden på bekæmpelsen af begge disse sygdomme. Vi er meget nær ved enden for tuberkulosens vedkommende, og vi kan se, at kampen mod den smitsomme kalvekastning vil kunne føres til ende i løbet af et kort åremål.

Jeg skal ikke her gå nærmere ind på den værdi, der ligger i udryddelsen af disse to smitsomme sygdomme; det er klart, at den er meget stor, når det drejer sig om salg af og reklame for de produkter, vi i særlig grad producerer på basis af kvægholdet. Men værdien er mindst lige så stor — som det også blev nævnt af den ærede foregående taler — når det drejer sig om folkesundheden. Før vi gik ind i bekæmpelsen af kvægtuberkulosen, var det sådan, at en meget stor procentdel af de børn her i landet, der blev angrebet af tuberkulose, var smittet gennem kvægtuberkulose; for kastningens vedkommende forelå der et lignende forhold, selvom det her drejede sig om et langt mindre antal tilfælde.

Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, hvad der menes, når der i § 1, stk. 1, står, at landbrugsministeren kan træffe foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. m. Jeg mener, at lovforslaget direkte tager sigte på en endelig udryddelse af disse to sygdomme, og jeg forstår ikke, hvad der menes med den lille tilføjelse „m. m.“.

Jeg vil gerne udtale vor glæde over, at man nu har kunnet nedsætte de eksportafgifter, der opkræves, og jeg skal iøvrigt kun gøre den bemærkning til lovforslaget, at jeg finder det rigtigt, at de midler, der måtte blive tilovers, når loven udløber, stilles til rådighed for landbo- og husmandsforeningernes arbejde på kvægholdets og kvægavlens område.

Jeg vil gerne gøre den kritiske bemærk-